

Našemu dragemu rojaku Francu Rebolu

*– ki je že trikrat obiskal sorodnike, prijatelje in sošolce v Sloveniji –
želimo, da nas z Božjo pomočjo ponovno obiše v Šmartnu in z nami praznuje
50-letnico mašništva in misijonarstva!*

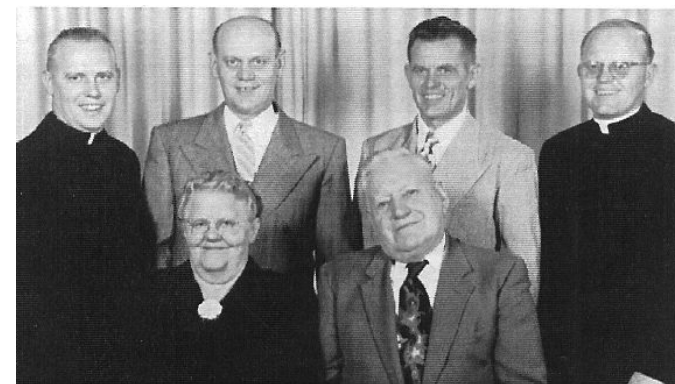
Župnija Šmartno pod Šmarno goro

naslov: **Fr. Francis Rebol, M.M.**
Maryknoll Residence
23000 Cristo Rey Drive
Los Altos, CA 94024-7499, USA

PETDESET LET MAŠNIŠTVA IN MISIJONARSTVA NAŠEGA ROJAKA FRANCA REBOLA

Rebolova družina iz Šmartna nam je dala kar dva duhovnika, brata Franca in Antona. Oče Frančišek (roj. 1887 v Sp. Gameljnah) in mati Frančiška Šuštar (roj. 1891 v Šmartnu) sta se poročila 1912 v Šmartnu. V tistih časih tik pred prvo svetovno vojno, ko je vsa Evropa preživljala težke čase, je tudi mnogo ljudi iz naših krajev odšlo v tujino. Upanje vseh ubogih je bilo v Novem svetu. Kot mnogo drugih, sta tudi Rebolova sklenila, da bo najbolje, če gre Frančišek v Ameriko iskat srečo in se nato s prisluženim denarjem vrne. Frančišek je odšel leta 1914 v mesto Cleveland v ameriški zvezni državi Ohio in si našel delo v tovarni, kjer je težko delal in skrbno hranil denar. Pogosto so se pisma med možem in ženo srečevala na Atlantskem oceanu. Leta 1920 se je v Ameriki začela velika gospodarska kriza in število brezposelnih se je naglo večalo. Frančišek se je vrnil domov v Šmartno in s prihranjenim denarjem kupil zemljo, začel graditi hišo in si ustvarjati družino. Draginja je neusmiljeno požirala njegove prihranke. Družina se je večala, rodili so se štiri sinovi: Jože, Marjan, Franc in Anton. Preživljati številno družino ni bilo lahko in oče se je odločil, da se vrne v Ameriko. Vendar je moral čakati, da mu clevelandski prijatelji pošljejo vizum. Medtem je odpotoval v Argentino, da si poišče zaslužek. Po nekaj mesecih se je vrnil v Šmartno, kjer sta ga čakala vizum in karta za Ameriko. Leta 1927 se je drugič napotil tja, žena pa je s sinovi ostala doma, skrbela za družino in hodila h kmetom na dnino. Ko je oče videl, da se bliža nov svetovni vihar, je poklical družino k sebi v Ameriko. Tik pred izbruhom druge svetovne vojne, 1. avgusta 1939, se je družina podala k očetu v Cleveland. Oče je tu delal pri podjetju General Motors, mati pa je skrbela za družino. S tega sveta sta odšla hitro, drug za drugim. Oče 3. novembra, mati pa 15. decembra 1966. Pokopana sta na pokopališču Vseh duš v Chardonu v zvezni državi Ohio.

Rebolova družina (1960): mati in oče s sinovi Antonom, Marjanom, Jožetom in Francem (zaorai od leve proti desni).

FRANC REBOL se je rodil 25. novembra 1925 v Šmartnu. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v domačem kraju, se je vpisal na klasično gimnazijo v Ljubljani. Po prihodu v Cleveland, 1. avgusta 1939, je obiskoval famo šolo pri sv. Vidu, nato pa je obiskoval gimnazijo pri benediktincih (Benedictine High School) in pri stolnici (Catedral Latin High School). Franc je 12. septembra 1943 vstopil v misijonsko družbo očetov marinolcev (The Maryknoll Fathers). Obiskoval je malo semenišče v Acronu v državi Ohio in univerzo v Venardu v Pennsylvaniji. Leta 1945 je začel študij bogoslovja v Ossiningu v državi New York, kjer je leta 1948 tudi diplomiral iz filozofije. Po enem letu noviciata pri marinolcih v Bedfordu v Massachusettsu, se je vrnil na teološko fakulteto v Ossiningu, kjer je leta 1953 dosegel magistrski naslov iz vzgojnih ved. V semeniški kapeli v Ossiningu je bil **13. julija 1953** posvečen v duhovnika. Tega dogodka so se zelo veselili tudi v njegovi rojstni župniji.

Novomašnik Franc Rebol s svojimi starši (13. junij 1953).

Dan po posvetitvi je sodeloval pri proslavi 36. odhoda marinolcev v misijone, ki je bila v stolnici sv. Patricija v New Yorku. Kmalu za tem, 15. septembra 1953, je bil poslan na Tajvan. Leta 1954 se je ob pomoči dveh učiteljev toliko naučil kitajskega in tajvanskega jezika ter o njihovi kulturi, da je lahko prevzel svoj misijon. Imenovan

je bil za ustanovnega župnika v misijonu Srca Juzusovega v mestu Tung Siao (dekanija Miaoli, škofija Hsing-chu). Tukaj je bil dve leti in pol.

Leta 1956 je bil premeščen na nov misijon v mesto Yuanli. Že drugič je postal ustanovni župnik cerkve z enakim imenom, Srca Jezusovega. Kot edini Američan in edini katoličan daleč naokrog je postal predmet pozornosti in ugibanj – mu bo uspelo? Začel je z misijonskim delom in kmalu so se pokazali uspehi. V katoliško vero je pridobil številne spreobrnce. V enem letu je bila zgrajena cerkev, center za predšolske otroke in dnevno zavetišče za prve katoličane v Miaoliju. Gospod Franc je dobil ponudbo, da bi učil angleški jezik na državni gimnaziji. Tako je imel priliko, da je prihajal v stik z mladimi študenti in njihovimi starši. Mnogi med njimi so postali katoličani. Nekaj let pozneje je skupaj s krajevnimi voditelji organiziral gradnjo bolnišnice. Pozneje se je lotil gradnje tovarne rokavic, v kateri so našle zaposlitev mlade žene. Leta 1977 je bil g. Franc Rebol imenovan za človeka leta. Po 25-letnem službovanju v Miaoliju je dobil leta 1979 enoletni dopust za študij kitajščine. V kitajščini so besede predstavljene z znaki in ne s črkami. Različnih znakov je več kot 35 tisoč in univerzitetno izobražen človek jih mora znati vsaj pet tisoč.

Leta 1980 bil je bil oče Franc premeščen v škofijo Taichung, kjer je imel na skrbi tri misijone, od katerih noben že sedem let ni imel stalnega duhovnika. Vsa poslopja so bila potrebna popravila, zato je škof naprosil gospoda Franca naj poživi in vodi to delo. Želja je bila, da bi sčasoma postali ti misijoni samostojni. Gospod Rebol je ustanovil center za predšolske otroke in dnevno varstvo ter katehumensko šolo za odrasle. Nadalje je ustanovil šolo za duševno in telesno prizadete otroke. V njej so se učili izdelovati različne predmete in si tako pridobili večjo samostojnost ter tudi nekaj zaslužili. V nekaj letih je misijon sv. Marjete v Tek-Tongu dobil stalnega tajvanskega duhovnika, gospod Rebol pa je oskrboval ostala dva misijona: Presvete Modrosti v Khe-Chiuju ter Sv. Duha v Peitouju. Tu je v majhnem mestecu Hsichou osnoval v cerkvi tudi šolo za duševno in telesno prizadete otroke (predvsem tiste z Dawnovim sindromom). Šolo so pod njegovim vodstvom leta 2001 prenovili in razširili.

1. marca 2003 se je oče Franc Robol upokojil in preden se je vrnil v Združene države Amerike se je na Tajvanu poslovil z jubilejnimi slovesnostmi v vseh petih misijonih, v katerih je deloval v času svojega 50-letnega misijonarskega poslanstva. Na praznik sv. Petra in Pavla, **29. junija 2003**, je v marinolski kapeli sv. Petra in Pavla v Ossiningu – kraju kjer je 1945 začel študij bogoslovja – slovesno praznoval zlato mašo v družbi marinolcev jubilarntov letnika 1953. Zlatomašnik, oče Franc živi sedaj kot upokojenec v marinolskem središču v kraju Los Altos v Kaliforniji. ■